

ДО ЕДНА САМОТНА И БОЛНА ЖЕНА: ЗА САМОУБИЙСТВОТО

Знам, че ти е тежко. Преди няколко години умрял мъжът ти. Жалила си го - прежалила. Оженила си едничкия си син - възвърната радост. След това най-много радост ти е донесло внучето. Но онова, което си обичала, и Бог е обичал, и го е взел. Едва внучето ти отлетяло в невидимия свят, разболяла се и снаха та. Изсушили я тъгата и скръбта, та и тя след детето. Най-накрая, след тях, си отишъл и твоят едничък син. И ти си останала сам-сама. Опитвала си веднъж да се отровиш. Останала си жива. Приготвила си след това бримка да се обесиш. Но те изненадала съседска девойка. Като те видяла под приготвеното въже, тя ти казала това, което е чувала от стари хора: че самоубийството е грях без опрощение и на този, и на онзи свят. Добре ти е казала. Тази девойка ти е спасила душата. Наистина тя ти е най-големият благодетел на света. Само благодарение на нея можеш да се надяваш, че на другия свят ще се видиш със сина, снахата, внучето и съпруга си.

От самото начало Църквата Христова решително се е противопоставяла на самоубийството като на най-тежък грях. Западният учител на Църквата, Авустин, е казал: „Който убие себе си, е убил един човек“. Следователно самоубиецът се поставя наравно с убиеца. А в нашата Източна Църква самоубийството се е осъждало още по-строго. Съгласно 14-то правило на Александрийския патриарх Тимотей самоубиецът се лишава от опело и църковно погребение. Православната Църква е определила строго наказание дори за самия опит за самоубийство. На онзи, който извърши такъв опит, тя налага епитимия от дванадесет години. Знам, ще си помислиш, че това е прекалено строго. Но тази строгост произтича от милост. Истина ти казвам: Църквата е така строга по отношение на самоубийството от чиста милост към хората. Защото в своята духовна съкровищница Църквата пази пророчески опит, че убийците не влизат в Царството на безсмъртния живот и вечната милост, чрез своята строгост Църквата иска да предпази хората от вечна гибел. В Светото Писание са споменати само двама души, които сами са се лишили от живот. Единият е Ахитофел, предателят на цар Давид, а вторият - Юда, предателят на Господ Иисус Христос. Нека бъде далеч от теб и мисълта да се намериш в тази компания от другата страна на гроба.

Който претърпи докрай, той ще се спаси - е казал Господ. Многобройни и разнообразни са страданията, които Бог допуска на хората, но целта на всички тях е една и съща, а именно: чрез горчивината да изцери човешките души от греха и така да ги приготви за вечното спасение. Колкото и тежко да ти е понякога, помни две неща: първо, че сам Небесният твой Отец определя мярата на страданието, и второ, че Той познава твоята сила. И ако някога ти дойде помисъл за самоубийство, отхвърли я като сатанинско нашепване. Божията милост нека те укрепи!